

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.904 van 23 februari 1999
in de zaak A. 80.792/X-8491.**

In zake : Baudewijn WULFRANCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DOUTRELUINGNE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Henri Consciencestraat 9

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

GENERALE VRIJE POLDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. STORME,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Baudewijn WULFRANCKE op 22 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 juli 1998 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening waarbij aan de GENERALE VRIJE POLDERS de bouwvergunning wordt verleend voor het "uitvoeren van verbeteringswerken aan de Buurtweg nr. 25" gelegen te Sint-Laureins, Sint-Margriete, Brandkreekpolder;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat K. VANDENBERGHE die, loco Advocaat S. DE WOLF verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. TRAEST die, loco Advocaat M. STORME verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de GENERALE VRIJE POLDERS met een verzoekschrift van 13 november 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker een landbouwbedrijf uitbaat te Sint-Laureins (Sint-Margriete), Sint-Margrietepolder 1; dat tussen de door verzoeker uitgebate landerijen de buurtweg nr. 25 loopt, die de verbinding vormt tussen de buurtweg nr. 13 en de vroegere rijksweg N 455, en welke verhard is tot bij verzoekers eigendom; dat verzoeker bij dagvaarding van 9 oktober 1992 de rechtbank van eerste aanleg te Gent

heeft gevraagd voor recht te zeggen dat een gedeelte van voornoemde buurtweg -gelegen tussen de hoeve, eigendom van Augusta WULFRANCKE, en weiden, eigendom van verzoeker- "niet als buurtweg kan worden beschouwd, aangezien hij nooit openstond voor het publiek en zeker sinds 1920 geen enkele funktie van openbaar nut had, minstens sinds 1945 aangezien de 49 bomen, die Baudewijn Wulfrancke daarop plantte nu meer dan 40 jaar oud zijn", en dat die buurtweg "verjaard is en niet meer toebehoort aan de gemeente St. Laureins aangezien de onverjaarbaarheid van de wegen ingeschreven in de atlas der buurtwegen op grond van artikel 12 van de wet van 10 april 1941, slechts geldt zolang de buurtweg tot het openbaar gebruik dient"; dat bij vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Gent op 12 januari 1996 voor recht wordt gezegd dat voornoemd deel van de buurtweg nr. 25 "toebehoort aan de gemeente St. Laureins en niet door verkrijgende verjaring is verworven door (verzoeker)", en verzoeker wordt "bevolen de verhardings- en verbeteringswerken door de verweerders aan de buurtweg nr. 25 toe te laten, onder verbeurte 50.000 frank per dag vertraging en/of per inbreuk te betalen, ten titel van dwangsom"; dat verzoeker tegen dit vonnis hoger beroep heeft ingesteld; dat dit beroep thans nog hangende is; dat de Generale Vrije Polders op 10 mei 1998 van de gemeente Sint-Laureins de machtiging heeft verkregen tot het uitvoeren van verbeteringswerken aan voormeld deel van voornoemde buurtweg; dat, nadat een eerste bouwaanvraag bij besluit van 14 februari 1997 van de gemachtigde ambtenaar werd geweigerd, en een tweede bouwaanvraag bij besluit van 28 november 1997 opnieuw werd geweigerd, de Generale Vrije Polders op 27 januari 1998 een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor het "uitvoeren van verbeteringswerken aan de buurtweg nr. 25"; dat deze werken bestaan in het aanleggen van een 3m brede betonverharding op een steenslagverharding over een lengte van circa 650 m; dat

de gemachtigde ambtenaar bij het bestreden besluit van 23 juli 1998 de bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat "aan deze voorwaarde (...) wel degelijk voldaan (is) om de eenvoudige reden dat ingevolge de bestreden vergunning de bouwheer kan overgaan tot de aanleg van een weg met een breedte van 3 meter over een lengte van +/- 650 m (hetgeen een grondinname impliceert van +/- 1950 m²)", dat "zelfs na vernietiging van de bouwvergunning (...) ervan uitgegaan (mag) worden dat de weg niet het voorwerp zal uitmaken van een vordering tot herstel in de vorige toestand (nu) de gemeente St. Laureins meer dan betrokken partij (is) bij de procedure, terwijl de bouwvergunning werd verleend door de gemachtigde ambtenaar", dat "de aanleg van de weg noodzakelijk (zal) leiden tot het gebruik ervan, niet enkel door aangelanden, maar ook door derden, daar waar er op heden helemaal geen gebruik is", hetgeen

"geluidshinder en verkeershinder als gevolg (zal) hebben, zowel voor verzoeker en zijn gezin als voor zijn veestapel", en "een ingeburgerd verkeersgegeven dat zelfs ingeval van vernietiging (...) wellicht onomkeerbaar is", dat "de aanleg van de weg tot onherstelbare schade (dreigt) te leiden, zowel aan de bestaande dijk als aan de -zeer aantrekkelijke-bomenrij", en "de vernietiging van de bouwvergunning, op het ogenblik dat de weg reeds aangelegd is, (...) de beschadigingen aan de dijk niet (zal) doen herstellen en a fortiori niet de unieke populierenrij terug tot leven wekken", dat heden "een burgerlijke procedure lopende (is) in graad van beroep aangaande het vaststellen van de eigendom van de bedding van wat de wegenis moet worden enerzijds en de vraag of (het gedeelte van de) buurtweg nr. 25 op (zijn) landbouwbedrijf (...) al dan niet verjaard is door onbruik", dat "in de mate het Hof van Beroep (zijn) eigendomsrechten (...) bevestigt, (zijn) eigendomsgenot (...) ingevolge de aangelegde weg definitief aangetast is, minstens op een wijze die moeilijk te herstellen is", zodat hij "geconfronteerd (wordt) met een aanzienlijk bouwwerk op de eigendom, daar waar hij gerechtigd was op het rustig genot voor hemzelf en voor zijn veestapel van de bestaande weilanden, dijk en populierenrij", en dat dit argument "des te meer aan kracht (wint) gelet op het eerste middel dat (hij) inroept en dat erin bestaat dat het traject van de weg hoe dan ook buiten het tracé van de buurtweg valt, derwijze dat er een evidente, onbetwistbare en moeilijk te herstellen ernstige eigendomsschending is in geval van uitvoering van de bouwvergunning", en dat "de hinder die veroorzaakt zal worden door de bouwwerken tot aanleg en desgevallend uitbraak van de weg", en "de hinder die de weg hoe dan ook zal veroorzaken tijdens de annulatieprocedure (...) voor de exploitatie van (zijn) landbouwbedrijf (...) een dergelijk(e) degradatie van leefkwaliteit voor mens en dier (met zich meebrengt dat deze) niet of moeilijk te herstellen is";

Overwegende dat de verwerende partij samengevat opwerpt dat "de plaatselijke inbezitnemingen makkelijk te herstellen grasbezaaiingen uitmaken", dat verzoeker "in gebreke (blijft) met concrete elementen aan te tonen dat de exploitatie van zijn bedrijf zou gehinderd worden", dat een dergelijk nadeel bovendien een "financieel nadeel" is, "hetgeen steeds te herstellen valt", dat "wat betreft de beweerde 'onherstelbare schade aan de dijk en bomenrij'" uit het advies van de gemachtigde ambtenaar "precies de bekommernis (blijkt) om deze te vrijwaren" en hierin bovendien "melding (wordt) gemaakt van het feit dat 'er tijdens de graafwerken (...) over dient gewaakt te worden dat zowel de voet van de dijk als de bestaande bomen niet beschadigd worden'", dat "wat betreft de beweerde 'verkeershinder' de verharding van het tracé (...) precies als doel (heeft) een veiliger verkeerssituatie te creëren", en dat verzoeker "zich beperkt tot algemeenheden en abstracties";

Overwegende dat de tussenkomende partij in essentie laat gelden dat "de door verzoekende partij ingeroepen hinder i.v.m. het gebruik van de buurtweg (...) niet zozeer het gevolg (is) van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, doch wel van de vestiging en het bestaan van de buurtweg op zich", dat "de aanleg van de betonverharding over een strook van 3m geenszins de bestaande dijk en de bomenrij zal aantasten of enige schade toebrengen", en "binnen het bestaande tracé van de buurtweg (blijft)", en dat "een bouwvergunning steeds (wordt) afgeleverd onder voorbehoud van de burgerlijke rechten van derden";

Overwegende dat de uitvoerbaarheid van een bouwvergunning op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt; dat het ernstig nadeel zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zijn rechtstreekse oorzaak moet

vinden in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte; dat een mogelijk gebruik van de betrokken buurtweg door aangelanden en derden, en de hinder die daaruit kan voortvloeien, hun oorsprong vinden in het bestaan van deze weg als buurtweg en niet in de bestreden bouwvergunning, die toelaat "verbeteringswerken" aan deze weg uit te voeren; dat het nadeel in zoverre niet dienstig is; dat de bestreden bouwvergunning werd verleend onder de uitdrukkelijke "verplichting" voor de vergunninghouder "tijdens de werken erover te waken dat zowel de voet van de dijk als de bestaande bomen niet worden beschadigd"; dat eventuele schade aan de dijk en de bestaande bomen aldus evenmin het gevolg kan zijn van de uitvoering van de bestreden bouwvergunning; dat het nadeel in zoverre evenmin dienstig is; dat bouwvergunningen worden verleend onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten; dat geschillen over burgerlijke rechten behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken; dat een nadeel dat zijn oorsprong vindt in een beweerde schending van burgerlijke rechten om de hiervoor vermelde reden niet in aanmerking kan worden genomen; dat het nadeel veroorzaakt door de bouwwerken tot aanleg en desgevallend tot uitbraak van de weg geen ernstig nadeel oplevert, omdat het uiteraard een tijdelijk karakter heeft;

Overwegende dat, aangenomen dat verzoeker door te stellen dat "zelfs na vernietiging van de bouwvergunning (...) ervan (mag) uitgegaan worden dat de weg niet het voorwerp zal uitmaken van een vordering tot herstel in de vorige toestand", nu "de gemeente St. Laureins meer dan betrokken partij (is) bij de procedure, terwijl de bouwvergunning werd verleend door de gemachtigde ambtenaar", voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte een moeilijk te herstellen toestand schept, dan nog moet worden vastgesteld dat hij in gebreke blijft aan te tonen dat dit hem in casu een ernstig nadeel kan berok-

kenen, zoals vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, bepaalde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de GENERALE VRIJE POLDERS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drieëntwintig februari
1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.